

בר"ם 4135/13**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט לערעורים מנהליים**

1. **אורלי יוגר, ת.ז. 039640693 בשם עמותת איתן – מדיניות הגירה ישראלית, ע"ר 580561587**
ע"י עוה"ד שמחה רוטמן ו/או עו"ד עידית בן ברוך ו/או עו"ד נעה בוכהולץ
רחוב יוסף ריבלין 5, ירושלים
טל': 02-5714118, 052-8743868, פקס: 057-9557285

[REDACTED]
ע"י עוה"ד שמחה רוטמן ו/או עו"ד עידית בן ברוך ו/או עו"ד נעה בוכהולץ
רחוב יוסף ריבלין 5, ירושלים
טל': 02-5714118, 052-8743868, פקס: 057-9557285

3. **קורין גלילי, ת.ז. 58735911**
ע"י עוה"ד שמחה רוטמן ו/או עו"ד עידית בן ברוך ו/או עו"ד נעה בוכהולץ
רחוב יוסף ריבלין 5, ירושלים
טל': 02-5714118, 052-8743868, פקס: 057-9557285

4. **ח"כ אלעזר שטרן, ת.ז. _____**
ע"י עוה"ד שמחה רוטמן ו/או עו"ד עידית בן ברוך ו/או עו"ד נעה בוכהולץ
רחוב יוסף ריבלין 5, ירושלים
טל': 02-5714118, 052-8743868, פקס: 057-9557285

המבקשים להצטרףבעניין שבין:

בקרי חסן טבור זילף
על ידי ב"כ עו"ד אסף וייצן ואח'
נחלת בנימין 75 תל אביב 65154
טל': 03-5602530, 052-7022290, פקס: 03-5605175

המבקש

נגד

משרד הפנים
ע"י פרקליטות המדינה
רח' סלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590, פקס: 02-6467011

המשיבובעניין

הסניגוריה הציבורית
ע"י ב"כ עו"ד איילת עוז ו/או רתם רוזנברג
מהסניגוריה הציבורית הארצית
רח' הנרייטה סולד 4, תל אביב
טל': 03-6932627, 054-4774560, פקס: 03-6932617

בקשה להצטרפות כ"ידיד בית המשפט" (Amicus Curiae) ולחילופין בקשה להצטרף כצד

בית המשפט הנכבד מתבקש להפריד את הדיון בתיק מעניינו הפרטי של המבקש, לפתוח את התיק לכלל הציבור ולאפשר למבקשת להצטרף כידיד בית המשפט ולחילופין לאפשר למבקשת להצטרף כמשיבה ולהורות לצדדים

להעביר אליה את כתבי בית הדין, שכן המבקשת מייצגת תושבים מזרועות תל אביב שתוצאות העתירה עלולות לפגוע בהם באופן מיידי. לחילופין, מתבקש בית המשפט שלא לדון בתוקפו של הנוהל באופן כללי ולהימנע מלקבוע קביעות כלליות בתיק, שכן הליך חסוי אינו המקום לדיון בעל השלכות ציבוריות כה כבדות.

המבקשת להצטרף נאלצת לפעול בדרך חריגה זו, ולבקש בקשה לא מקובלת זו, שכן נודע לה ולתושבי דרום תל אביב אותה היא מייצגת, בעקיפין ודרך בקשת ההצטרפות של הסניגוריה הציבורית, כי עתיד להתקיים במסגרת תיק זה דיון בתחולתו הכללית של נוהל רשות האוכלוסין וההגירה שמספרו 10.1.0010 (להלן: הנוהל) ובחוקיותו.

המבקשת להצטרף מסכימה עם האמור בבקשת ההצטרפות של הסניגוריה הציבורית לפיה הטענות הנטענות בהליך זה הינן "בעלות משמעות עקרונית והשלכות רחב"

המבקשת להצטרף סבורה כי לא זו בלבד שהנוהל משליך על "כמה מאות אנשים" כפי שכתבה הסניגוריה בבקשתה, אלא שתוצאות ההליך והשלכות של ביטול מלא או חלקי של הנוהל, נוגעות לכלל האוכלוסיה במדינת ישראל, ובאופן ממוקד יותר, בתושבי דרום תל אביב, אשר פנו למבקשת להצטרף כדי שזו תציג את טיעוניהם בפני בית המשפט.

המבקשת להצטרף סבורה כי אין זה ראוי, שעניין עקרוני וציבורי שכזה, יידון בתיק חסוי, הרחק מעיני הציבור, כשצדדים שעלולים להיפגע ושביכולתם לסייע לבית המשפט בהצגת התמונה העובדתית הקשה, שמשליכה בהכרח על מבחני המידתיות ועל שאלת התכלית הראויה, שהינן שאלות יסוד בבחינת החוקתיות והחוקיות של הנוהל.

יודגש כי אף הסניגוריה הציבורית בבקשתה כתבה כי הטענות הנוגעות לנוהל, נוגעות בחלקן גם לתוקפו של החוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תיקון מס' 3 (הוראת שעה), התשע"ב 2012, אשר תלוי ועומד בפני בית משפט זה בתיק 7146/12. עובדה זו מחזקת את הטענה כי אין מקום לדיון בתוקפו של הנוהל בהליך חסוי ונפרד.

הבקשה נשלחת לצדדים להליך לצורך קבלת תגובתם במקביל להגשתה לבית משפט זה. המבקשת תעדכן את בית המשפט בתגובת הצדדים מיד כשתקבל תגובתם.

על המבקשים להצטרף

1. אורלי יוגר: מבקשת 1, מנהלת עמותת איתן- מדיניות הגירה ישראלית.

במסגרת עבודתה של יוגר ביקרה רבות בדרום תל אביב, ואף הותקפה בעברה על ידי מסתנן. מבקשת להצטרף לעתירה זו בשם עמותת איתן- מדיניות הגירה ישראלית. **מצ"ב נספח א'.**

א. עמותת איתן – מדיניות הגירה ישראלית, הינה עמותה הפועלת על מנת לקדם מדיניות הגירה רשמית שתעוגן בחקיקה ובנהלים מסודרים ולמען אכיפה של החוקים הקיימים, החל מריבונות המדינה על גבולותיה ועד לחוקי העזר העירוניים. מדיניות זו תשמור על האינטרסים החשובים ביותר של מדינת ישראל תוך כיבוד זכויות האדם הבסיסיות של מהגרי עבודה ופליטים. בנוסף, כחלק ממטרת העמותה לחיזוק החברה האזרחית ולקידום הסולידריות בחברה הישראלית פועלת העמותה לסיוע לתושבי דרום תל אביב

המתמודדים עם מציאות החיים הקשה שנכפתה עליהם עקב מחדלי האכיפה והביצוע של רשויות השלטון השונות.

ב. מספר תושבים מדרום תל אביב החוששים לביטחונם האישי ונמצאים תחת איום תמידי באלימות קשה המופעלת על ידי מסתננים שהנוהל אמור לחול עליהם, פנו למבקשת להצטרף, וביקשו כי יינקטו הצעדים הנדרשים להבאת מצוקתם בפני בית המשפט, ולמניעת מצב שהנוהל האמור יבוטל. ביטול הנוהל, יחמיר את הבעיות שאיתן מתמודדים אותם תושבים, וכאמור, יחשוף אותם לסיכון.

ג. עקב חששם של התושבים, לא צורפו שמותם להליך, אולם בידי הח"מ תצהירים חתומים על ידיהם המתארים את המציאות הקשה ואת חששותיהם מהמציאות שתיווצר כתוצאה מביטול הנוהל.

ד. אם תתקבל בקשת המבקשת יוגשו תצהירים אלה לבית המשפט הנכבד, כשהשמות והפרטים המזהים של המצהירים מושחרים, למניעת פגיעה פוטנציאלית בהם.

2.

"ביום 13.3.2012 נכנס לדירתי דרך חלון המטבח, אדם בשם מוחמד סולימה חמד, בן 21, שלפי מיטב ידיעתי ולפי ייעוץ משפטי שקיבלתי, נכלל בתחולת הנוהל מיום 1.7.2013. נשוא תיק זה. באותו לילה, אני שהיתי בחדר העבודה שלי שבקומה השנייה, ונרדמתי. אשתי ישנה בחדר שלנו בקומה התחתונה עם בתי הקטנה (בת 3.5), ושני ילדי הגדולים, בת 8.5 ובן 7, בחדר הילדים. אותו אדם, ניגש לערימת המכשירים הסלולריים שבסלון ביתי, ולקח רק את מכשיר הסמארטפון שלי מהערימה. לאחר מכן, לקח סכין חדה מאוד, מהמטבח, וניגש לחדר הילדים. בתי התעוררה כשהוא מאיים עליה בסכין, תוך שהוא מנסה לאנוס אותה. באיזה שהוא שלב התעורר בני, אותו אדם איים עליו בסכין, כיסה אותו בשמיכה, והורה לו להיות בשקט, שאם לא כן יהרוג את שניהם. ככל הנראה הופעל באותו שלב מכשיר מוניטור-אינטרקום, ואשתי, אם הילדים, שמעה מהחדר בו ישנה, את קול בכייתה של בתי. אשתי הגיעה לחדר הילדים וראתה את אותו אדם, כשהוא מעל בתי ומכנסיו מופשלות. אשתי החלה לצעוק עליו ומשכה אותו בשער מעל הילדה. אותו אדם הסתובב אל אשתי ונאבק בה תוך שהוא מנסה לדקור אותה בסכין, עד שהצליח לדקור אותה דקירה עמוקה בבטנה. אשתי הצליחה לגרור אותו מחוץ לחדר אל המסדרון, תוך שהיא מוכה ונדקרת על ידו, וכשהיא קוראת בצעקות שאבוא לעזרתה. ילדי ראו את כל ההתרחשות, וצעקו אף הם לעזרה. לבסוף הצליחה אשתי להגיע אל המחיצה המפרידה בין הקומות, לפתוח אותה, וכך התעוררתי משנתי לקול זעקותיה וזעקות ילדיי. ירדתי למטה וראיתי את אשתי נאבקת, ומיד התערבתי והשתלטתי על אותו אדם, תוך שימוש בידע ובמיומנות שרכשתי בשירותי הצבאי ביחידה מובחרת וכאלוף קראטה. קשרתי את אותו אדם, והזמנו משטרה ואמבולנס. ככל הידוע לי, מתנהל נגד אותו אדם כיום, הליך משפטי פלילי בבית המשפט המחוזי. להערכתי, הן על בסיס אופי הפעולה המיומן שלו, והן מהרוגע שהפגין בזמן שעימתו אותי איתו במסגרת חקירת המשטרה, חדירתו לביתי ונסיון האונס של בתי, כמו גם תקיפתה של אשתי, לא היו עבירותיו הראשונות. אני מניח שלו היה הנוהל, נשוא תיק זה, מופעל באותה עת, הרי שבהיתקלותו

הראשונה של אותו אדם עם רשויות האכיפה, הוא היה מורחק למשמורת, וממילא, לא היה פורץ לביתי, ותוקף את משפחתי. מאז התקיפה, אני ומשפחתי חוששים ממצב בו התוקף ישוחרר לחופשי וישוב לפרוץ לביתנו ולתקוף אותנו. מדי פעם אף יצרו איתנו קשר גורמי אכיפה וביקשו מאיתנו לבוא ולהעיד באומרם שללא עדותנו, ישוחרר התוקף. יותר לציין את הטראומה שחווי לדעי, אשתי ואני, ועד כמה חשש זה מאיים על שלווה ויכולתנו לנהל חיים תקינים. כשנדע לי על הנהל, נשוא תיק זה, שופרה במעט תחושת הביטחון שלנו, בידיעה שגם אם יוחלט מסיבות כלשהן, לשחרר את התוקף ממעצר, הוא יורחק ויוחזק במשמורת בהתאם לחוק. ביטולו של הנהל יפגע אנושות באותה תחושת ביטחון, וישיב את משפחתי ואותי לחרדות ולתחושת האיום הקיומי שליוותה אותנו.

3. קורין גלילי: מבקשת 3, תושבת העיר תל אביב, מתארת בתצהיר המצורף לבקשה זו, על רצח אימה על ידי מסתנן סודני. **מצ"ב נספח ג'**.
תיאורה של גברת גלילי:

"נווה שאנן הייתה שכונה של אנשים פשוטים. הייתה חמימות ברחוב. הרגשנו ביטחון להסתובב ברחובות. לפני שש שנים החלה ההתדרדרות באזור. החלו להגיע הרבה מסתננים לגור בשכונה, המאסה העיקרית החלה לפני ארבע שנים בערך. כשהרחובות החלו להתמלא, התחלנו להרגיש חוסר ביטחון. התחלנו לשמוע על אירועי פשיעה שונים. שוד, חטיפת תיקים, תקיפה. המסתננים מסתובבים בקבוצות של גברים. כשעוברים לידם מרגישים תחושה של איום, של פחד, אין תחושת ביטחון. בכל דירה בבניין בו התגוררה אמי, גרים עשרות מסתננים, המתחלפים באופן יומיומי מבלי אפשרות לדעת את זהותם. אמא עלתה לארץ מתוניס בגיל 9 עם עליית הנוער, התייתמה בגיל צעיר, אביה נפטר כשהייתה תינוקת, אמה נפטרה כשהייתה בת 11, לאחר שנתיים שהיא הייתה בארץ. כמה שנים לאחר שהתחתנה וגרה בצפת, אמא התגרשה ועברה לגור בשכונת שפירא בת אביב יחד איתי. אמא כבר הייתה גמלאית כשהמסתננים הגיעו לעיר. הבניין שלה נכבש על ידי המסתננים והיא מצאה את עצמה שם לבד, לאחר שכל הישראלים עזבו. ביום 24.02.10, בשעה 5:00 לפנות בוקר, אמא יצאה לקנות כמה מצרכים במכולת השכונתית בסוף רחוב הגר"א, כפי שהייתה עושה מדי יום. כשהלכה בדרך חזרה, מהמכולת, היא נתקלה בסודאני שיכור, שהרביץ לכמה נשים במהלך הלילה. היא עברה לידו והוא התנפל עליה בהתקפת אמוק במכות בצוואר – מכות מוות. אמא התמוטטה מיד ואיבדה את ההכרה. היא פונתה באמבולנס לבית החולים איכילוב ונפטרה באותו היום. כל האירוע צולם באמצעות מצלמות אבטחה. – הרוצח הואשם בהריגה ונדון לשמונה שנות מאסר. לו הנהל, נשוא תיק זה, היה בתוקף באותה עת, הרי שלאחר שהרוצח של אמא היה תוקף בפעם הראשונה, הוא היה מורחק מהשכונה למשמורת וחייה של אמי היו ניצולים. בשבילי ובשביל משפחתי כבר מאוחר, אבל אני מעוניינת להצטרף להליך, להשמיע בפני בית המשפט את סיפורי, ולעשות ככל הנדרש שהנהל הזה, שהיה יכול להציל את חיי אמי, ומציל בכל יום אותי ואת תושבי השכונות בדרום תל אביב, לא יבוטל. אני ומשפחתי שילמנו את המחיר היקר מכל, ונעשה כל שביכולתנו כדי שאנשים נוספים לא ייפגעו."

4. ח"כ אלעזר שטרן: מבקש 4, אשר ערך סיור בדרום תל אביב ומבקש להצטרף לעתירה זו. **נספח ג'**, המצ"ב לעתירה:

"ביום 21.4.2013, בעקבות הזמנה שנשלחה אלי ולרוב חברי הכנסת על ידי ועד הפעולה של דרום תל אביב, הגעתי לסיור על מנת להכיר את האזור ומצוקותיו מקרוב. לסיור הגעתי בלי תקשורת ובלי אבטחה, התלוו אלי דורית אשתי ושלמה וישינסקי חברי הטוב תושב שכונת התקווה. על אף מה שחשבתי שאני יודע על המצב בשכונות הללו לא תיארת לי לעצמי שזוהי חומרת הדברים.

בתחילת הסיור ביקרנו בבניין ברחוב לוינסקי בו מתגוררות נשים מבוגרות יחד עם עשרות תושבים זרים. בחדר המדרגות בו נידף ריח של צואה ושתן נתקלתי בפעם הראשונה בחיי, ובתקווה שגם האחרונה, באישה המסניפה חומר לבן. פגשתי שם דירות קטנות שלצרכי עשיית כסף חולקו כל אחת לשלוש או ארבע דירות והבנתי מדוע הצרכים נעשים בחוץ. לאחר התאוששות קלה מהמראות המשכנו לנווה שאנן, שם נפגשתי עם תושבים נוספים שסיפרו לי בכאב רב על אורח חייהם, פגשתי לוחם ממלחמת העצמאות שמשפחתו לא מוכנה לבקר אותו וניצולי השואה הגרים בשכונה ומפחדים לפתוח את דלת ביתם. בהמשך הגענו למבנה שהיה עד לא מזמן בית כנסת קווקזי שהפך למועדון של תושבים זרים בו הם שותים ומבלים כשתמונות של בחורות מקשטות את הקירות. הם דחפו אותנו החוצה. אחד מתושבי השכונה סיפר לנו שבית הכנסת נוסד ב-1928 שם ערך את ברית המילה לבנו ועד לפני מספר חודשים התפללו שם. כשיצאנו החוצה הסבו את תשומת לבי לבחור צעיר העומד על ברכיו באמצע הכביש, עוצר את תנועת המכוניות ומצטלב. במקביל, על המדרכה שמולנו עמד אדם אחד המנסה להתגרות בנו תוך שהוא מצבע על שרשרת הצלב שהוא עונד. לאחר מספר דקות אותו אדם חצה במיוחד את הכביש, נעמד מאחורי, חבט בראשי, העיף לי את הכיפה ודרך עליה. אותו בחור המשיך ללוות את הסיור. בעיני, הבעיה הגדולה ביותר הייתה שהוא לא הראה כל פחד מתגובה כלשהיא, על אף שתקף אותי. תושבת אחרת, זהבה, אזרה אומץ תוך שהיא מציינת שהיא מרשה לעצמה לרדת מביתה רק כיוון שראתה אותו. היא גרה בשכונה כ-40 שנה מאז עלתה מדמשק. על המדרחוב פגשנו "דוכן" של אופניים גנובות. גם המוכרים כמו אותו אחד שהכה אותי, לא מפחדים מכלום. לידינו עמד טנדר עמוס בעשרות ארגזי בירה. הסוחרים שפגשנו בכו את מר גורלם, את אי יכולתם לצאת מהאזור עקב מחירי הנדל"ן ואת אי יכולתם לנהל עסק עקב מתחרים שאינם משלמים מיסים. תחנתנו האחרונה ביקרנו בבית הכנסת היחיד שנותר באזור, בית הכנסת הקווקזי. בין בני העדה המונצחים באנדרטה שבכניסה פגשתי גם את שמו של ס' הרמטכ"ל האלוף קותי אדם ז"ל שנפל במלחמת לבנון הראשונה בקרבתי. גבאי בית הכנסת ספר לי שעל היות תושבי האזור משתיינים על קירות בית הכנסת כבר אינו מלין. הוא רק אינו מסוגל לשתוק נוכח ארוע שהתרחש בחצר הקטנה של בית הכנסת מספר שבועות קודם לכן. שני מתגוררים מקומיים נכנסו לחצר בית הכנסת בזמן התפילה, התיישבו כמעט על סיפו של בית הכנסת והטילו צואתם. בסיור בדרום תל אביב, פגשתי אזור שאין בו חוק. אזור שבו נטשה מדינת ישראל את אזרחיה ונכנעה למציאות איומה. אזור כבוש בלב תל אביב שהפקרנו בו פצועים. מאוחר יותר נודע לי כי האדם שתקף אותי, טספאי יהדגו, שוחרר ממעצר יומיים לאחר התקיפה ושב להסתובב ברחובות דרום תל אביב. אני רק יכול לשער ששחרור לרחובות דרום תל אביב, של אדם שמסוגל לתקוף אדם אחר, ללא כל התגרות, וללא כל פחד, גם כשהמותקף נמצא בחברת אנשים אחרים, פוגע משמעותית בתחושת הביטחון של תושבי דרום תל אביב, ותורם ליצירת האווירה של אזור ללא חוק, הנשלט על ידי מסתננים שאינם חוששים ממאומה. להבנתי, הנוהל נשוא תיק זה, נועד להשיב את הביטחון לתושבי דרום תל אביב, ולהוות כלי אפקטיבי למניעת הפגיעה בחייהם, ביטחונם ושלומם.

טענות המבקשת- עמותת איתן – מדיניות הגירה ישראלית

5. כאמור, המבקשת להצטרף מעוניינת להציג בפני בית המשפט את המציאות הקשה בשטח ואת הפגיעה האנושה בתושבי דרום תל אביב, שעלולה לנבוע מביטול הנוהל. כמובן שפגיעה זו משליכה רבות על בחינת המידתיות והתכלית הראויה שבבסיס הנוהל.

6. רק לשם הדוגמא, אחת התשובות שפנו למבקשת להצטרף, הינה דוגמא חיה למציאות החיים שקדמה להפעלת הנוהל, שכן אמה נרצחה על ידי מסתנן לאחר שהלה עוכב על ידי שוטרים ושחרר באותו ערב. הפעלת הנוהל על אותו מסתנן, היתה יכולה להציל את חיי אמה.

7. אולם, המבקשת להצטרף איננה מעוניינת להטריד את בית המשפט בבקשות לא רלוונטיות, ולחזור על טיעונים ונתונים שכבר נטענו. כמו כן, המבקשת להצטרף מעוניינת להתייחס לטיעונים שנטענו על ידי צדדים אחרים להליך, אולם היות ההליך חסוי, מונעת אפשרות זו ממנה.

8. עקרון פומביות הדיון, ובעיקר כאשר עוסקים בסוגיות הרות גורל, בעלות השפעה רחבה על אנשים רבים, מחייב כי הדיון לא יתקיים מאחורי דלתיים סגורות.

9. על חשיבותו של עקרון פומביות הדיון כתבה כב' הנשיאה בייניש (כתוארה אז) בבג"ץ 5917/97 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים** ניתן בתאריך (8.10.2009) (פסקה 17)

17. עקרון פומביות הדיון הוא עקרון יסוד של כל משטר דמוקרטי. הוא בעל מעמד חוקתי על-חוקי בשיטתנו המשפטית, ועל חשיבותו ומרכזיותו אין חולק... בשמירתו של עקרון פומביות הדיון "טמונה, כידוע, אחת הערובות העיקריות לתקינותו של ההליך המשפטי, הן בתחום עשיית הצדק ובירור האמת, הלכה למעשה, והן בתחום מראית פני הצדק קבל עם ועדה..." (דברי השופט מצא בע"פ 353/88 **וילנר נ' מדינת ישראל**, פ"ד מה(2) 444, 450 והאסמכתאות שם (1991) (להלן: עניין וילנר)). "פומביות הדיון היא מעיקרי היסוד של עשיית משפט צדק" (דברי השופט צ' ברנזון בע"פ 550/75 **מורלי נ' בגון**, פ"ד ל(2) 309, 314-315 (1976)). דיון פומבי מהווה סימן היכר לשיטה משפטית בחברה דמוקרטית, הפותחת את שעריה ומזמינה את כלל הציבור להיחשף לפעולותיה, ללמוד אותן, להעריך אותן ולהעבירן תחת שבט הביקורת (ראו בש"פ 2484/05 **פרי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 18.7.2005)). עקרון פומביות הדיון נועד להבטיח, כי המידע על אודות ההתרחשויות באולם בית המשפט ועל אודות פעולותיה של הרשות השופטת יהיה גלוי לציבור ויאפשר שקיפות, פתיחות וביקורת ציבורית. לפיכך, יש לראות בעקרון פומביות הדיון תנאי הכרחי לתקינותה של מערכת המשפט כולה ולהבטחתו של אמון הציבור בה, ומכאן החשיבות שיש לייחס לאופן מימושו הלכה למעשה (ראו גם בג"ץ 258/07 **ח"כ זהבה גלאון נ' ועדת הבריקה הממשלתית לבריקת אירועי המערכה בלבנון** (טרם פורסם, 6.2.2007), בפסקאות 6-7 לחוות דעתי (להלן: עניין גלאון)).

18. הרציונלים העומדים ביסודו של עקרון פומביות הדיון הובהרו בפסיקתו של בית משפט זה לא פעם... בתמצית ניתן לומר כי שלושה רציונלים עיקריים עומדים ביסודו -

הרציונל הראשון הינו ההכרה בזכות הציבור לדעת, המבוססת על חופש הביטוי וחופש העיתונות... הן בהיבט הנוגע לזכות הציבור לקבל מידע על פעולתן של הרשויות, והן בהיבט הנוגע לחשיבות הפרסום ברבים ככלי לעיצוב השקפותיו ודעותיו של הפרט בחברה דמוקרטית.

הרציונל השני הינו תרומתה של הפומביות לשיפור איכות ההחלטה הניתנת בסיום ההליך... וזאת בין היתר באמצעות חשיפתו של ההליך המשפטי לעיני הציבור ולשיפוטו...

הרציונל השלישי נשען על חשיבותו של עקרון זה ביצירת אמון הציבור ברשויות הציבור בכלל ובבתי המשפט בפרט, שכן הוא תורם ליצירתה של מראית פני הליך עשיית הצדק באופן המקדם אמון זה

10. בענייננו מתקיימים כל הרציונלים לפתיחת הדיון. במיוחד בהקשר בקשה זו, מדובר על הרציונל השני והשלישי.

11. קיומו של דיון חשאי, לא מאפשר לצדדים נוספים, להציג בפני בית המשפט את עמדתם, אם כבקשת הצטרפות כצד, ואם כבקשת הצטרפות כידיד בית משפט.

12. כדי לפתור את הבעיות האמורות לעיל לא די בהתרת עיון ספיציפי בתיק בית המשפט לאדם זה או אחר, שכן בהיעדר יכולת אמיתית לציבור לעקוב אחר הדיונים בתיק, תיווצר פגיעה של ממש במעורבות של הציבור בהליך, בתרומה לשיפור ההחלטות, ובאמון הציבור ברשויות ובבית המשפט.

13. אם מסיבות כלשהן, לא ניתן לפתוח את הדיון, ולא ניתן לצרף צדדים נוספים, מתבקש בית המשפט להימנע מלדון בטענות לגבי עצם קיומו של הנוהל או חוקיותו וחוקתיותו במסגרת הליך זה.

14. אשר על כן, מתבקש בית המשפט להורות כמבוקש ברישת הבקשה, להסיר את החיסיון מעל התיק ולאפשר למבקשת להצטרף כידיד בית המשפט.

15. לחילופין ולמצער, מתבקש בית המשפט להורות על הוספת המבקשת כצד, והמצאת מסמכי בית המשפט לעיונה, כדי שלכל הפחות, אותם תושבי דרום תל אביב, שלתיק זה יש השלכות כבדות על חייו היום יום שלהם, יקבלו את יומם בבית המשפט.

הוגשה היום _____

שמחה דן רוטמן, עו"ד
ב"כ המבקשת